

Verschiining in Halle

Seed'n en de Berre zaten in de Vierschaar, bezig met zich dood te vervelen. Ze hadden al de helft van de toog leeggedronken, van wat er onder zat en van wat er achter stond, toen de Berre voorstelde om ne keer naar Halle te rijden.

“Naar 't schijnt is 't er alle dagen van mei kermis,” zei de Berre.

“Maar Berre toch, hoe kan da nu...” zei Seed'n.

“Als de krekel mieren neukt, jongt de kater !” zei de Berre bloedserieus.

“'t Is goed,” zei Seed'n, want Halle deed hem denken aan Lourdes, en aan die keer dat hij er naar toegeweest was.

't Was al heel wat jaren geleden. Seed'n had zich ingeschreven om mee te gaan naar Lourdes, en ging het preus aan zijn Meetse gaan vertellen.

“Meetse, morgen vertrek ik naar Lourdes !”

“Maar jongen, toch, zijde gij ziek ?!”

“Maar Meetse, moede gij ziek zijn om naar Lourdes te gaan ?”

“Als ge naar Lourdes gaat, en g'hebt entwat, hebde veel kans dat ge genezen were keert,” zei Meetse, “maar als ge niet en hebt, en ge gaat naar Lourdes, dan keerde gegarandeerd met 't een en 't ander weer ! Ze doen dat espres omdadde dan nog ne keer zoudt were gaan !”

“Maar Meetse toch... Awel, 'k zal voor u lezen, en een keirske doen branden.”

Meetse die dacht aan de ponke aflaten die ze nog moest tope scharthen om niet te lang in 't Vagevuur te moeten sudderen, zei :

“Allee, 't is goed, jongen, doe gij een keirske branden, en leest gij tien rozenkransen voor uw Meetse.”

Ginder in Lourdes was Seed'n nog maar halverwege zijnen eersten paternoster toen hij meer dorst had dan goesting om voort te lezen, en dacht : ‘ik zallekik twee dikke keirsken doen branden voor Meetse, in plaats van hier te zitten fezelen en bollekes tellen, da zal ook wel goed zijn’.

Toen hij weer thuis was, had hij echter almetnkeer serieus last van 't siatiek, en zeer in zijn keel. Zijn moeder zei dat dat van den autobus was, maar Seed'n dacht : ‘Meetse heeft toch were gelijk...’. Maar naar Lourdes is Seed'n niet meer weergekeerd.

Ze waren al een half uur aan 't rondlopen in Halle, op zoek naar de Sint-Martinusbasiliek, toen daar plots een zwarte madam voor hen stond. De Berre had zodanig verschoten dat hij zei : "Een verschijning, bij God !" en Seed'n sloeg een drievuldig kruis, hetgeen hij sinds Lourdes niet meer had voor mekaar gekregen.

Ze zag er ook wel een beetje uit als de lieve vrouw uit die kerk, maar dan met blinkende witte botten tot aan haar knieën en een roze rokske tot ver bóven haar knieën. Haar haar was geel-blond, in carrée snit, en had veel weg van een pruik. Toen ze haar mond open deed, verwachtten Seed'n en de Berre dat het ging galmen gelijk in een spookkasteel, maar zeemzoet klonk het :

"Zijde gulder hier om met ulderen lieven heer tot bij mijn lieve vrouwke te komen ?" en in dezelfde asem deed ze met haar twee handen tegelijk haar leren vestje open gelijk Seed'n's Meetse haar plafaturen. Wat aan Seed'n en de Berre geopenbaard werd, joeg op slag hun hartslag boven de 200, dicht in de buurt van het wereldrekord *Hartkakken*, dat vooralsnog op naam staat van A. V. uit O.

"We... we zoeken eigenlijk de basiliek," stamelde de Berre, "om... om die kanonballen ne keer goe te tellen". De Berre hield van zwaar geschut.

't Was alsof de zwarte blonde het geroken had, want ze keek naar Seed'n en de Berre hun zeemvel daar van voren, en zei : "Als 't er daar niet méér achter zit dan 't geen ik zie, is 't zwaar geschut precies thuis gebleven !"

De Berre wou antwoorden : 'Dansen de eekhoortjes de hoelahoep, grijpt Frederik naar de remmen,' maar Seed'n was hem voor en zei met opgeheven wijsvinger :

"Het staat in den bijbel geschreven : 'Niet in rust maar in de aktie zult gij des mans beoordelen !"

Seed'n las nooit de bijbel, maar dat wist de Berre niet, en de Berre las nooit de bijbel, maar dat wist Seed'n wél, al wist Seed'n niet of de Berre wel wist wat Seed'n wél wist. Wat Seed'n óók niet wist was of die zwarte madonna daar de bijbel las (maar hij vermoedde van niet).

De Berre wou zeggen : "Seed'n, zoeme nie vragen of da madammeke ons kan tonen waar de basiliek is" toen Seed'n de Berre aankeek en zei : "Zoeme nie vragen of da madammeke ons kan tonen waar de basiliek is ?".

De Berre antwoordde gevat : "Moeste kik van gij zijn, ik zou dat doen, jong !"

Toen ze alletwee weer naar de blonde zwarte keken, was ze... weg ! Weg ! Jawel, helemaal weg.

"Godverd, godverd," fulmineerde de Berre, "komt dàt tegen... Seed'n, was da nu écht, of was da' zo ne fanta mariana ?!"

"'t Is niets, jong," zei Seed'n, "ik peins dat we te lang zónder hebben gezeten..."